

ת"פ 64995/06/19 - מדינת ישראל נגד רביע דראגמה

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 64995-06-19 מדינת ישראל נ' דראגמה

בפני
בעניין: כב' השופט יוסי טורס, סגן הנשיא
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

רביע דראגמה

הנאשם

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, עבירה לפי סעיף 7(א) + 7(ג) לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), תשל"ג-1973. לפי עובדות כתב האישום, בתאריך 21.9.2017 נתפס הנאשם במתחם בילויים בחיפה כשהוא מחזיק בסם מסוכן מסוג חשיש במשקל נטו של 6.38 גרם וב-18 טבליות של סם מסוכן מסוג MDMA (להלן - הסמים). את הסמים החזיק הנאשם במקומות שונים על גופו וחפציו, כאשר חלק מן הסמים הטמין בתוך שעריו האסוף.

הטיעונים לעונש והראיות

2. ב"כ המאשימה ציין כי מעשי הנאשם פגעו בערכים המוגנים של שלום הציבור ובריאותו. ביחס לנסיבות הקשורות לביצוע העבירה הפנה ב"כ המאשימה לחומרת העבירה הבאה לידי ביטוי במקום ביצוע העבירה - מתחם בילויים, לכמות הטבליות ולאופן בו החזיק הנאשם בסמים. המאשימה עתרה למתחם ענישה הנע בין 8 חודשי מאסר ל-18 חודשי מאסר בפועל וציינה כי משלא נערך תסקיר מבחן בעניינו של הנאשם, אין מקום לסטות ממתחם העונש ההולם. באשר לקביעת העונש בתוך המתחם, הפנה ב"כ המאשימה לעברו הפלילי של הנאשם הכולל הרשעות רבות, כאשר האחרונה בהן בשנת 2018 ועניינה עבירות סמים. לאור כך ביקשה המאשימה להטיל על הנאשם 9 חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות בכפוף לחוות דעת חיובית, לצד עונש מאסר מותנה משמעותי וקנס. עוד התבקש בית המשפט להטיל על הנאשם פסילת רישיון בפועל ועל תנאי.

3. הסנגור טען כי אין למצוא בפקודת הסמים כמות המקימה חזקה להחזקה שלא לשימוש עצמי וטען כי הנאשם ביקש שלא להכביד ומשכך יש לזקוף זאת לזכותו, הגם שהסכים להרשעה בעבירה הכוללת יסוד של החזקה

שלא לשימוש עצמי. הסנגור חלק על המתחם לו טענה המאשימה והגיש פסיקה. בגזירת העונש ביקש ב"כ הנאשם להביא בחשבון כי העבירה בוצעה לפני כשלוש שנים, כאשר כתב האישום הוגש לאחר כשנתיים. בעניין זה טען הסנגור כי אין הצדקה להטלת פסילה לאור חלוף הזמן. עוד הפנה הסנגור לעובדה שמלבד הרשעתו האחרונה של הנאשם בשנת 2018, רשומות לחובות הרשעות ישנות מהשנים 2013 ו-2005. הסנגור ציין כי מדובר בנאשם שעשה שימוש לא מבוטל בסמים משך שנים וכי מזה כשלוש שנים לא הסתבך בפלילים, החל לעבוד באופן מסודר והוא מטפל באמו החולה. כן הפנה הסנגור להודאת הנאשם, לחסכון בזמן השיפוטי וביקש התחשבות בגזירת העונש.

4. הנאשם בדברו האחרון ציין כי טעה רבות במהלך חייו וכי בעת הזאת הוא מנסה להשתקם. הוא סיפר כי בעקבות מגפת הקורונה פוטר מעבודתו ומצא לאחרונה עבודה חדשה. הוא ביקש שלא להטיל עליו עונש של עבודות שירות, אשר לא יאפשר לו להמשיך בעבודתו.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש

5. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין) על בית המשפט לקבוע את מתחם הענישה ההולם את העבירה בנסיבותיה. לאחר קביעת המתחם יש להחליט אם ראוי לסטות ממנו, לקולה או לחומרה, שאחרת ייגזר העונש בגדרי המתחם שנקבע. בעת קביעת מתחם העונש ההולם מתחשב בית המשפט בעקרון המנחה בענישה - הלימה, בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, על פי סעיף 40ט' לחוק העונשין. בענייננו, אין מחלוקת כי מדובר באירוע אחד ועל כן יש לקבוע מתחם אחד.

6. **הערכים המוגנים בבסיס העבירה:** נגע הסמים מכלה כל חלקה טובה בחברה. על נזקיו הבריאותיים, החברתיים והכלכליים, אין צורך להכביר מילים (ראו למשל: ע"פ 4592/15 **פדידה נ' מדינת ישראל** (8.2.2016), ע"פ 1945/13 **עאמר נ' מדינת ישראל** (5.10.2014)). הצורך בסם מוליד מספר נזקי משנה ובהם נזקים לגופו של המשתמש בסם, ובעקיפין גם לשלום הציבור, בשל כך שלרוב מכורי הסם מבצעים עבירות רכוש על מנת לממן. באשר לחומרת עבירת החזקת הסמים שלא לצריכה עצמית ראו בע"פ 1345/08 **איסטחרוב נ' מדינת ישראל** (18.5.2009):

"אין מנוס מהכבדת היד על המחזיקים סמים שלא לצריכה עצמית, שכל בר דעת מבין כי נועדו לצריכת הזולת, קרי, להוספת שמן על מדורת הסמים אשר להבותיה אופפות רבים וטובים, או רבים שהיו טובים. עבירה זו היא תאומתה הסטוטורית של עבירת הסחר בסמים, אלא שלא ניתן להוכיח לגביה את הסחר עצמו, ונקבע לשתייהן עונשה זהה [...]"

7. **נסיבות ביצוע העבירה:** בהערכת חומרת נסיבות ביצוע עבירות סמים ישנה חשיבות, מן הסתם, לבחינת סוג הסם וכמותו (ע"פ 1654/16 **שרר נ' מדינת ישראל** (27.2.2017)). כמות טבליות ה-MDMA אינה גדולה יחסית, אם כי היא אינה מבוטלת. לכך יש להוסיף שמדובר בסם קשה (להשפעתו הרעה של סם זה ראו עפ"ג (י-ם) 29138-07-17

מדינת ישראל נ' גית (17.8.2017). ביחס לחשיש, הרי שהכמות נמוכה, אך כאמור, החזקתו הייתה שלא לשימוש עצמי בלבד. בהינתן שהנאשם הורשע בהחזקת סם שלא לשימוש עצמי, אזי נסיבה נוספת לחומרה נוגעת לעובדה שהסמים נתפסו על גופו בכניסה למתחם בילוי בשעות הקטנות של הלילה וכי חלקם אף הוסלקו בתוך שיערו האסוף.

8. **מדיניות הענישה הנוהגת:** מדיניות הענישה ביחס לעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית משתנה ממקרה למקרה ותלויה בין היתר בסוג הסם, בכמות, ובנסיבותיו של הנאשם (עבר פלילי, שיקום, תסקיר וכיוצב'). עם זאת נקודת המוצא היא שמדובר בחוליה בשרשרת הפצת הסם ומכאן מתחייבת ענישה מחמירה. ראו:

"על חומרתה המופלגת של עבירת החזקת סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית אין צורך להכביר מלים, ולא כל שכן כך הוא כאשר מדובר בכמות כה גדולה של סמים מסוג זה. הענישה בעבירות מסוג זה נועדה, קודם לכול, לשרת את מטרת הגמול לעברין על עיסוק בסם העלול לסכן חיי אדם ולפגוע בבריאות המשתמשים בו; שנית, על העונש להעביר מסר חד-משמעי של הרתעה ביחס לעבריינים פוטנציאליים, ולשמש אות אזהרה אפקטיבי לכל מי שמתכוון לקחת חלק במערכת ההעברות והסחר בסמים, תהא אשר תהא הפונקציה אותה הוא ממלא בשרשרת זו של העברת הסם מיד ליד. מזה זמן רב, מדגישים בתי המשפט בפסיקתם את חשיבות הערך הענישתי בעבירות סמים כאחד הכלים החשובים בפעילות לביעורו של נגע הסמים. ההחמרה בענישה בגין עבירות סמים משרתת את מטרות הגמול והרתעה, שהן היעדים העיקריים של הענישה בתחום הסמים." (ע"פ 211/09 **אזולאי נ' מדינת ישראל** (22.6.2010))

9. לצורך בחינת מדיניות הענישה הנוהגת ניתן להפנות לפסקי הדין הבאים: רע"פ 5170/09 **אבוטבול נ' מדינת ישראל** (6.9.2009) בו אושר עונש של 9 חודשי מאסר לנאשם שהחזיק 150 כדורי MDMA; ע"פ (מחוזי ב"ש) 7318/06 **שריקי נ' מדינת ישראל** (11.07.2007) בו אושר עונש בן 8 חודשי מאסר בגין החזקת 18 טבליות מסוג MDMA, שלא לצריכה עצמית וכן במועד אחר סם מסוג קנבוס במשקל נטו של 504.6 גרם, שלא לצריכה עצמית; ע"פ 9979/08 **בודרם נגד מדינת ישראל** (21.04.2009) בו אושר עונש בן 24 חודשי מאסר בפועל בגין אחזקת 242 טבליות סם מסוג MDMA וכ-1.98 גרם חשיש, שלא לצריכה עצמית; עפ"ג (מח' י-ם) 29138-07-17 **מדינת ישראל נגד ג'ית** (17.08.2017) בו הוחמר עונשו של נאשם והועמד על 14 חודשי מאסר בפועל בגין החזקת 12 פלטות חשיש במשקל 1.199 ק"ג וכן 408 טבליות סם מסוג MDMA, שלא לצריכה עצמית. בערעור נקבע שמתחם העונש ההולם נע בין 32-10 חודשי מאסר; עפ"ג (י-ם) 31347-08-14 **מדינת ישראל נגד בשיטי** (10.12.14), בו מדובר היה במכירת סם מסוג קנאביס בשתי הזדמנויות, במשקל 97 גרם ו-47 גרם וכן 5 טבליות MDMA. על הנאשם נגזרו 6 חודשי מאסר בעבודות שרות, מאסר על תנאי וקנס; ת"פ (שלום י-ם) 15744-01-19 **מדינת ישראל נ' עואודה** (18.11.2019) בו נגזר עונש של 300 שעות של"צ, לצד עונשים נלווים, על נאשם שהורשע בהחזקה של 20 יחידות סם מסוג MDMA בביתו; עפ"א (נצ') 369/08 **עוטייה נ' מדינת ישראל** (31.3.2009) בו הוטלו על נאשם 10 חודשי מאסר בפועל בגין החזקת סם מסוג חשיש במשקל 0.3984 גר' נטו וכן 12 טבליות סם מסוג MDMA.

10. לאור כל זאת, אני בדעה כי מתחם הענישה ההולם את העבירה בה הורשע הנאשם נע בין עונש מאסר קצר שניתן לשאת בדרך של עבודות שירות ועד 15 חודשי מאסר.

קביעת עונשו של הנאשם

11. איש מהצדדים לא טען שיש לסטות ממתחם הענישה ואכן נתוני המקרה מצביעים על כך שיש לגזור את עונשו של הנאשם בגדרי מתחם הענישה ואין מקום לסטות ממנו לקולה או לחומרה. הנאשם לא ביקש לקבל תסקיר ולא הובאו בפני נתונים שיש בהם ללמד על סיכויי שיקום, לא כל שכן ממשיים.

12. לצורך קביעת עונשו של הנאשם בגדרי המתחם הבאתי בחשבון את הודאתו אשר ביטאה חרטה והפנמת הפסול. הבאתי עוד בחשבון כי חלפו מאז ביצוע העבירה כשלוש שנים. הבאתי בעניין זה גם בחשבון כי כתב האישום הוגש כשנתיים לאחר ביצוע העבירה ללא הסבר בדבר שיהיו זה. הבאתי עוד בחשבון את גילו של הנאשם ומנגד את עברו הפלילי הכולל עבירה דומה בשנת 2017 בגינה הוטל עליו עונש מאסר בפועל. אציין כי עבירה זו בוצעה חודשים ספורים לאחר העבירה מושא גזר דין זה. עם זאת, הבאתי בחשבון כי למעט עבירות אלו, עברו הפלילי כולל עבירות סמים לשימוש עצמי בלבד עד שנת 1999 (ולפני כן מדובר בעבירות עת היה קטין).

13. המאשימה הסכימה שהנאשם יישא את עונשו בעבודות שירות. הנאשם ביקש להסתפק בענישה מותנית. בשים לב למתחם הענישה אותו קבעתי הדבר אינו אפשרי ללא חריגה מטעמי שיקום ואלו כאמור לא הוכחו. עם זאת, בשים לב לשיקולים שפורטו לעיל, ראוי לדעתי להטיל על הנאשם עונש בתחתית המתחם, בעיקר בשל חלוף הזמן והרצון שלא לפגוע יתר על המידה ביכולתו להתפרנס. ביחס לעתירה להטלת פסילת רישיון, הרי שבשים לב לחלוף הזמן וליתר העונשים המוטלים על הנאשם, ראיתי להימנע מפסילה בפועל ולהסתפק בפסילה על תנאי.

14. לאור כך אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל לתקופה של חודשיים. הנאשם יישא בעונשו בדרך של עבודות שירות החל מיום 26.10.20.

ב. מאסר על תנאי למשך 5 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתוך שנתיים כל עבירה על פקודת הסמים שהיא פשע.

ג. קנס בסך 6,000 ₪. הקנס ישולם ב-10 תשלומים שווים ורצופים, החל מיום 1.10.20 ובכל 1 לחודש שלאחריו. לא ישולם אחד התשלומים במועדו תעמוד היתרה לפירעון מידי.

ד. אני פוסל את הנאשם מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה לתקופה בת 6 חודשים וזאת על תנאי, כאשר התנאי הוא שלא יעבור במשך 3 שנים כל עבירה על פקודת הסמים.

המוצג - סמים, להשמיד בחלוף תקופת הערעור.

המזכירות: להמציא את גזר הדין לממונה על עבודות השירות

הודעה זכות ערעור בתוך 45 ימים.

ניתן היום, ד' אלול תש"פ, 24 אוגוסט 2020, במעמד הצדדים.